

19 juni, Amsterdam Sonesta Koepelzaal, 20.15 uur

Joan La Barbara

J. La Barbara

Circular Song

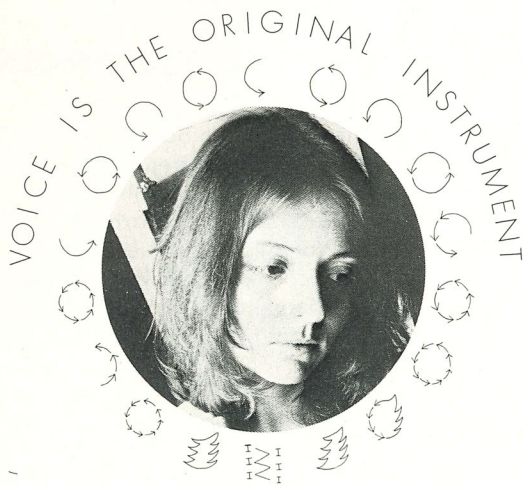
Voice Piece: One-Note Internal, Resonance Investigation

Vocal Extentions

Idea of March

Cyclone Piece

Joan La Barbara, geboren 8 juni 1947 in Philadelphia, is experimenteel zangeres en komponiste. Zij houdt zich bezig met onderzoek naar uitbreiding van het bestaande geluidsspectrum van de stem. Haar werk laat nieuwe mogelijkheden horen op dit uitgebreide en betrekkelijk weinig bekende gebied. Ze heeft ervaring met alle soorten muziek die ze ook prakties allen beoefend heeft, van rock tot barok. Ze specialiseert zich echter op het terrein van de avant-garde en het experiment. Ze kwam voor het eerst naar Nederland in het ensemble van Philip Glass in het Holland Festival van 1975.

JOAN LA BARBARA

Other than the physical gestures of body language, voice was the original means of expression and until we reach a level of reasonably accurate telepathy it will remain the most intimate and sensitive. My work explores not only rediscovering the primitive part of the brain allowing for non-verbal communication, but also the intense affection we feel for the sound of the voice itself. *Voice is the original instrument*, the most timbrally flexible and the most universally appealing.

Joan La Barbara

V

Valsche stembanden liggen boven de ware en zijn voorzien van kliertjes, die lijm afscheiden en de ware stembanden bevochtigen.

Voordracht De juiste voordracht van een lied hangt er geheel vanaf, of men den bepaalden zin der woorden, de gevoelens en de toestanden, die in het lied voorkomen, zoo geheel in zich kan opnemen, dat men ze duidelijk en natuurlijk kan weergeven en als het ware voorstellen. Indenken en inleven moet men zich in de dichtelijke voorstellingen, anders mist men het eigenlijk doel.

Vox humana (Lat.) = menselijke stem.

W

W is een liptandmedeklinker en wordt gevormd: als beginletter tusschen lip en tanden: waar, want, midden in een woord tusschen beide lippen: stuwen, bouwen.

Voor een r klinkt ze bijna als v: wraak, wrang. Wordt ze gevolgd door een medeklinker, dan is ze stemloos: meeuwte, luwte.

Wilde lucht Alle lucht die wij onder het zingen uitademen, dient in klank te worden omgezet. Geschiedt dit niet dan hoort men bij het inzetten en aanhouden der toon een nevengeuisch, bekend als 'wilde lucht'. Dus eigenlijk 'ongebruikte' lucht! In zulk een geval zal het opnemen van een kleinere kwantiteit lucht, een langzaam ontspannen der buikspieren en een scherpe articulatie van het te zingen woord, het euvel spoedig kunnen verhelpen.

Woordzang Elk lied 't welk wij zingen bestaat uit woorden en ieder woord uit drie deelen, namelijk:

- klinker,
- medeklinker,
- lucht (in- en uitademing).

Wordt een van deze drie deelen door ons verwaarloosd of verkeerd gebruikt, dan verminken wij hierdoor niet slechts het te zingen woord, maar ruïneren langzaam maar zeker ons geheele zangorgaan! De mond heeft tot taak de zuivere vorming van het te zingen woord. Al wat de mond verwaarloost zal het strottenhoofd of de neus doen! Houden wij hiermede wel voldoende rekening?

Wanneer de mondspieren (tong, lippen, gehemelte) dus niet sterk en elastisch zijn, kunnen zij nimmer het woord vormen en ontstaat de keel- of neusklank!

Bij de juiste bestudeering der Woordzang bemerken wij dat bij het spreken en zingen de uitstroomende vocaaltoon een luchtverdunning in de ademhalingsorganen veroorzaakt en de consonant een luchtverdichting. Doch ook de verhouding van consonant tot vocaal in het te zingen woord is zéér belangrijk, daar allereerst het uitgangspunt (het punt van vorming) van de juist uitgesproken consonant technisch hooger ligt dan die der vocaal, waardoor zij dan ook een krachtige steun vormt om de vocaal 'hoog' te houden.

De consonant is, evenals wij dit in de electriciteitsleer vinden, van magnetische invloed tegenover de vocalistische electriciteit! Bij een latente (nalatig) gebruik der consonant werken vocaal en consonant elkaar tegen en vormen twee negatieven, waardoor een verslapping in het stemmechanisme intreedt.

Bezien wij ten slotte de verhouding van consonant tot de twee elementen vocaal en lucht dan bemerken wij, dat de lichte en zware consonantische betoning een rythmische woordvorming geeft en een vlug denken vereischt en bevordert, (daar de technisch goede zanger allereerst een vlugge denker moet zijn) en alzoo als een nieuwe natuurkracht in het dikwijls trage menselijke lichaam werkt. Onnoodig te zeggen, dat dit een nieuwe wilsontwikkeling vordert en een betere cultuur zal kunnen scheppen, daar het gecultiveerde woord de levendige schakel is tusschen de volken en een beter wapen dan dat van den oorlog.